

Skatteforvaltningens indsamling, behandling og brug af offentligt tilgængelige oplysninger i konkrete sager

Indholdsfortegnelse

1.	Indledning	2
1.1.	Baggrund.....	2
1.2.	Afgrænsning og opbygning.....	2
2.	Offentligt tilgængelige oplysninger.....	3
2.1.	Hvad er offentligt tilgængelige oplysninger	3
2.2.	Særligt om oplysninger fra sociale medier	4
3.	De retlige rammer	6
3.1.	Officialprincippet.....	6
3.2.	Databeskyttelseslovgivningen.....	8
3.3.	Forvaltningsloven	12
3.4.	Sandhedspligten	12
3.5.	Notatpligten	12
3.6.	Journaliseringspligten	13
3.7.	Udtalelse fra Folketingets Ombudsmand.....	13
4.	Interne retningslinjer i Skatteforvaltningen.....	15
4.1.	Skatteministeriets persondatapolitik	15
4.2.	Informationssikkerhedshåndbogen	15
4.3.	Skatteforvaltningens retningslinjer for brug af Facebook	15
5.	Opsummering af de retlige rammers betydning.....	16
5.1.	Indsamling og behandling af offentligt tilgængelige oplysninger i konkrete sager.....	16
5.2.	Brug af offentligt tilgængelige oplysninger i konkrete sager.....	17
6.	Borger- og retssikkerhedschefens anbefalinger	18

1. Indledning

1.1. Baggrund

Dette notat vedrører Skatteforvaltningens indsamling, behandling og brug af offentligt tilgængelige oplysninger i konkrete sager.

Vores samfund bliver mere og mere digitaliseret. Digitaliseringen betyder bl.a., at det er muligt at finde mange oplysninger om borgere og virksomheder på internettet, herunder oplysninger som det kan være relevant at inddrage i Skatteforvaltningens sagsbehandling.

En del af oplysningerne i en sag hos Skatteforvaltningen kan således være oplysninger, som er indhentet fra offentligt tilgængelige kilder. På denne baggrund er det relevant at undersøge, hvornår oplysninger anses for at være offentligt tilgængelige, hvordan oplysningerne kan indsamles, hvordan de skal behandles, og hvordan de kan anvendes i sagsbehandlingen.

Skatteforvaltningen har pligt til at indhente alle relevante oplysninger i en sag, før der træffes afgørelse. Dette er med til at sikre, at den afgørelse, der træffes, er lovlig og korrekt. Det har derfor naturligvis betydning for udfaldet af en sag, hvilke oplysninger Skatteforvaltningen indsamler og anvender. Ligeledes har forvaltningens indsamling, behandling og brug af oplysninger om borgere og virksomheder betydning for den tillid, befolkningen har til Skatteforvaltningen, samt til gennemsigtigheden af forvaltningens arbejde.

Skatteforvaltningens indsamling, behandling og brug af offentligt tilgængelige oplysninger i konkrete sager er ikke underlagt særskilt regulering, men finder sted inden for rammerne af den lovgivning og de retlige principper mv., som i øvrigt regulerer Skatteforvaltningens opgavevaretagelse.

Borger- og retssikkerhedschefen ønsker at identificere de retlige rammer for Skatteforvaltningens indsamling, behandling og brug af offentligt tilgængelige oplysninger i konkrete sager. En sådan beskrivelse er også efterspurgt internt i Skatteforvaltningen.

1.2. Afgrænsning og opbygning

Formålet med dette notat er at give et overblik over de regler og principper, som regulerer Skatteforvaltningens indsamling, behandling og brug af offentligt tilgængelige oplysninger i konkrete sager.

Hensigten med notatet er derimod ikke at opstille retningslinjer for Skatteforvaltningens indsamling, behandling og brug af offentligt tilgængelige oplysninger i sagerne, ligesom notatet ikke forholder sig til, hvordan forvaltningen i konkrete sager måtte have indsamlet, behandlet og brugt sådanne oplysninger.

Skatteforvaltningens indsamling og samkøring af oplysninger til brug for bl.a. kontrol og udvikling af it-systemer er heller ikke omfattet af dette notat.

Notatet er bygget op på følgende måde:

- Der findes ikke en egentlig definition af offentligt tilgængelige oplysninger. Det har derfor været relevant at belyse, hvornår oplysninger kan anses for at være offentligt tilgængelige. Denne gennemgang fremgår af afsnit 2.
- Der findes forskellige regler og principper, som sætter rammerne for Skatteforvaltningens indsamling, behandling og brug af offentligt tilgængelige oplysninger i konkrete sager. Disse rammer beskrives i afsnit 3.
- Det er undersøgt, om Skatteforvaltningen har udarbejdet tværgående interne retningslinjer på området. Dette belyses i afsnit 4.
- I afsnit 5 opsummeres det, hvilken betydning de retlige rammer har for Skatteforvaltningens indsamling, behandling og brug af offentligt tilgængelige oplysninger i konkrete sager.
- Afsnit 6 indeholder Borger- og retssikkerhedschefens anbefalinger til Skatteforvaltningen.

2. Offentligt tilgængelige oplysninger

2.1. Hvad er offentligt tilgængelige oplysninger

Skatteforvaltningen har pligt til at indhente alle relevante oplysninger i en sag, før der træffes afgørelse. Det følger af officialprincippet, jf. også afsnit 3.1.

Når en sag skal oplyses, ligger Skatteforvaltningen ofte selv inde med relevante, faktuelle oplysninger, ligesom Skatteforvaltningen har en række hjemler i bl.a. skattekontrolloven, kildeskatteloven og momsloven til at bede andre myndigheder, parten selv eller tredjemand om at fremskaffe oplysninger til brug for sagen.

Herudover kan Skatteforvaltningen indsamle offentligt tilgængelige oplysninger via internettet, fx fra sociale medier, offentlige registre, hjemmesider mv.

Offentligt tilgængelige oplysninger er kort sagt oplysninger, der er tilgængelige for alle.

Forståelsen af begrebet offentligt tilgængelige oplysninger er desuden præciseret i lovsammenhæng. Herfra kan der hentes hjælp til fortolkningen af begrebet.

Det fremgår af forarbejderne til skattekontrollovens § 67 a, stk. 2, som giver Skatteforvaltningen mulighed for at indsamle offentligt tilgængelige oplysninger til brug for udviklingen af it-systemer, at begrebet offentligt tilgængelige kilder:

”skal forstås bredt og omfatter således både personoplysninger og andre oplysninger fra enhver offentligt tilgængelig kilde, herunder enhver

informationskilde af både elektronisk og ikke-elektronisk karakter, som inden for rammerne af gældende ret kan tilgås i det offentlige rum.”¹

Politilovens § 2 a, stk. 2, giver politiet hjemmel til at indsamle og behandle oplysninger fra offentlig tilgængelige kilder, når det er nødvendigt af hensyn til udførelsen af politiets opgaver.

Det fremgår af lovens forarbejder, at begrebet offentligt tilgængelige kilder:

”skal forstås bredt og omfatter således enhver informationskilde af både elektronisk og ikke-elektronisk karakter, herunder internettet, som inden for rammerne af gældende ret og uden gennemførelsen af et straffeprocessuelt tvangsindgreb kan tilgås i det offentlige rum. Oplysninger og kilder, der er tilgængelige på almindelige kommercielle vilkår, f.eks. gennem betaling af abonnement eller andre former for betalingstjenester, anses tillige som offentligt tilgængelige.”²

Som eksempel på offentligt tilgængelige oplysninger kan nævnes oplysninger i offentlige registre, fx Det Centrale Virksomhedsregister (CVR), Motorregistret (DMR), Bygnings- og Boligregistret (BBR) og Tingbogen.

Herudover kan der være tale om en bred vifte af oplysninger, som er offentligt tilgængelige på internettet. Det kan eksempelvis være oplysninger på nyhedssider, internetportaler som Den Blå Avis, eBay, Amazon m.fl., lokaliseringstjenester som Google Maps og Krak, billeder og videoer på fx YouTube, virksomheders hjemmesider samt sociale medier som Facebook, X (tidligere Twitter), Instagram, LinkedIn mv.

Herudover findes en række databaser, hvor man kan få adgang til både historiske og aktuelle oplysninger, fx historiske salgsannoncer fra Den Blå Avis eller historiske udgaver af en virksomheds webshop. Nogle af disse databaser er gratis at anvende, mens andre kræver betaling.

I det omfang en oplysning er frit tilgængelig i et register eller på en hjemmeside, vil man næppe være i tvivl om, at oplysningen er offentligt tilgængelig.

I de tilfælde, hvor man skal betale for at få adgang til oplysningen, fx via et abonnement til en nyhedsside eller betaling for adgang til en database, må oplysningen også anses for at være offentligt tilgængelig.

2.2. Særligt om oplysninger fra sociale medier

I de tilfælde, hvor Skatteforvaltningen indhenter oplysninger fra sociale medier, kan der opstå tvivl om, hvorvidt oplysningerne er offentligt tilgængelige, idet dette afhænger af, hvordan skatteyderens profil på det specifikke medie er sat op.

¹ Lovforslag nr. 73 af 10. november 2021 om ændring af lov om et indkomstregister, skatteindberetningsloven og skattekontrolloven.

² Lovforslag nr. 171 af 29. marts 2017 om ændring af lov om politiets virksomhed og toldloven.

Det fremgår af en udtalelse fra Folketingets Ombudsmand, at oplysninger på en persons Facebook-profil må anses for at være offentligt tilgængelige, hvis personen har en profil, som er åben, så det ikke kun er hans eller hendes "venner" på Facebook, der har adgang til oplysningerne, men alle brugere på Facebook. Det gælder både de oplysninger, personen selv har lagt ud, og de oplysninger, andre har lagt ud om ham eller hende på den åbne Facebook.³

Herudover fremgår det, at hvis en person, som har begrænset tilgængelighed til sin profil, har et meget stort antal "venner" og "venners venner", kan oplysningerne efter omstændighederne også anses for værende offentligt tilgængelige. Dette kan ligeledes være tilfældet, hvis personen har en eller flere "venner" med åbne profiler, idet personens oplysninger herved kan blive tilgængelige for alle brugere af Facebook.

Af udtalelsen fremgår desuden følgende:

"En person, som i øvrigt har begrænset tilgængelighed til sin profil, vil således ikke altid kunne regne med, at de oplysninger, der ligger på hans eller hendes Facebook, kan holdes inden for kredsen af 'venner'."

Der kan således ifølge udtalelsen blive tale om, at oplysningerne om personen overgår fra at være private til at blive offentligt tilgængelige, fordi de bliver udbredt til en videre, ubestemt kreds af personer. Det gælder både oplysninger om en person, som han eller hun selv har lagt ud på sin Facebook, og oplysninger om en person, som en anden har lagt på personens Facebook.

Det vil ifølge Folketingets Ombudsmand imidlertid være en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde, om personer med mange "venner" og "venners venner" i realiteten offentliggør oplysninger om sig selv, hver gang de selv lægger billeder eller tekst på Facebook, eller om der ikke er tale om offentliggørelse. Det samme gør sig gældende for oplysninger lagt på personens Facebook af en af hans eller hendes (mange) venner.

Generelt er det dog ifølge ombudsmanden sådan, at jo mere tilgængelig for andre profilen og adfærden på Facebook er, jo mere taler det i retning af en egentlig offentliggørelse.

I relation til andre sociale medier fremgår det af en artikel knyttet til udtalelsen, at man også her må antage, at der i det enkelte tilfælde skal foretages en konkret vurdering af, om der er tale om offentligt tilgængelige oplysninger. Man må således – uanset hvilken type socialt medie, der er tale om – hver gang bl.a. overveje, hvor let tilgængelige oplysningerne er, og hvor mange, der har adgang til dem.⁴

Folketingets Ombudsmands udtalelse i den konkrete sag er i øvrigt beskrevet i afsnit 3.7.

³ FOB 2011 15-1; Myndigheder må bruge oplysninger fra åbne Facebook-profiler (ombudsmanden.dk).

⁴ Artikel "Når myndigheder bruger offentligt tilgængelige personoplysninger" offentliggjort i Folketingets Ombudsmands beretning for 2011 (ombudsmanden.dk).

3. De retlige rammer

3.1. Officialprincippet

Officialprincippet indebærer, at Skatteforvaltningen har pligt til at indhente alle relevante oplysninger i en sag, før der træffes afgørelse. Dette gælder både oplysninger om sagens faktiske omstændigheder og det retlige grundlag. Med andre ord skal Skatteforvaltningen sikre, at en sag er tilstrækkeligt oplyst til, at der kan træffes en lovlig og korrekt afgørelse.⁵

Heri ligger, at der ikke må træffes afgørelse i en sag, før der er tilvejebragt et forsvarligt grundlag. Eksempelvis må en afgørelse ikke bygge på formodninger, forudsætninger eller antagelser, som ikke har tilstrækkeligt støtte i de indsamlede oplysninger.

Det er en konkret vurdering, hvornår der foreligger et tilstrækkeligt grundlag til, at Skatteforvaltningen kan træffe en afgørelse. I denne vurdering vil afgørelsens betydning for borgeren bl.a. spille ind. Jo vigtigere afgørelsen er, og jo mere indgribende betydning den har, desto vigtigere er det, at sagen er tilstrækkeligt oplyst.

Officialprincippet indebærer omvendt også, at der ikke må indsamles oplysninger, som tydeligt ikke er af betydning for afgørelsen. En sag skal således undersøges netop så langt, som det er nødvendigt for at kunne træffe en lovlig og korrekt afgørelse.

Det kan dog ske, at Skatteforvaltningen indsamler oplysninger, som det efterfølgende viser sig, ikke var nødvendige for sagens afgørelse. Dette kan være berettiget, hvis oplysningerne tydeligt var af betydning for afgørelsen, ligesom Skatteforvaltningen i afgørelsessager antages at have en vis margin for, hvornår det er relevant at indsamle og behandle oplysninger.

Indhentelse og videregivelse af oplysninger om ægtefælles formue

I en sag om afslag på ældrecheck klagede en pensionist over, at Udbetaling Danmark havde indhentet oplysninger om ægtefællens økonomiske forhold.

Folketingets Ombudsmand udtalte, at oplysninger om ægtefællens økonomiske forhold ville kunne være relevante for afgørelsen. Desuden lagde ombudsmanden til grund, at Udbetaling Danmark ikke allerede var i besiddelse af oplysninger om pensionistens egen formue, som kunne be- eller afkræfte, om der var behov for at indhente oplysninger fra andre myndigheder.

Ombudsmanden var desuden enig med Ankestyrelsen og Udbetaling Danmark i, at Udbetaling Danmark ikke har pligt til først at indhente oplysninger om, hvorvidt pensionistens egne formuehold i sig selv udelukker ældrecheck, før der eventuelt indhentes oplysninger om ægtefællens formueforhold.

⁵ Se Folketingets Ombudsmands Myndighedsguide – overblik #8 om [officialprincippet](#) ([ombudsmanden.dk](#)) og Niels Fenger (red.), Forvaltningsret, 1. udgave (2018), s. 483 ff.

Ombudsmanden konkluderede herefter, at det var berettiget, at Udbetaling Danmark samtidig indhentede formueoplysninger for både pensionisten og dennes ægtefælle.⁶

Endelig forudsætter en korrekt og lovlig afgørelse, at de indhentede oplysninger er tilstrækkeligt pålidelige til at kunne danne grundlag for at træffe en afgørelse i den pågældende sag. Det er således op til Skatteforvaltningen så vidt muligt at afklare tvivl og tage stilling til, om den pågældende oplysning kan lægges til grund for afgørelsen. Skatteforvaltningen skal derfor forholde sig kritisk til oplysninger, der er indhentet af forvaltningen selv, fra parten, fra andre myndigheder eller fra tredjemand, og ikke uden videre lægge sådanne oplysninger til grund for bedømmelsen af en sag.

Brug af anonyme anmeldelser og oplysninger

I en sag om tilbagebetaling af sociale ydelser, som var baseret på en anonym anmeldelse, udtalte ombudsmanden:

"Om myndighedernes muligheder for at benytte sig af anonyme anmeldelser er det i ombudsmandens praksis antaget, at en myndighed, som påtænker at træffe en indgribende afgørelse, må sikre sig, at det fornødne grundlag for den påtænkte afgørelse er tilvejebragt. Heri ligger ikke alene, at alle relevante forhold i sagen er belyst ved det foreliggende materiale, men også, at oplysningerne er pålidelige. Er der tvivl om holdbarheden af et væsentligt faktum, hører det med til en fyldestgørende sagsoplysning at søge denne tvivl afklaret, således at det ved en sædvanlig bevismæssig vurdering kan afgøres, om den pågældende oplysning kan lægges til grund for afgørelsen, jf. Kaj Larsen mfl., Forvaltningsret (2002), s. 449 f. Heraf følger, at oplysninger, der alene fremtræder som anonyme, eller oplysninger, der af anden grund ikke kan kontrolleres af myndigheden, ikke i sig selv kan indgå i grundlaget for en indgribende afgørelse over for en borger. Det samme gælder for vurderinger, hvis faktuelle grundlag ikke lader sig kontrollere. Når en myndighed er afskåret fra at kontrollere holdbarheden af en oplysning, vil borgeren selvsagt normalt også være afskåret fra at udtale sig herom i forbindelse med partsaktindsigt og partshøring. Dette understreger vigtigheden af, at anonymt baserede oplysninger og vurderinger ikke indgår som led i den bevismæssige vurdering af, om der er grundlag for indgribende reaktioner.

Også det forhold, at en anonym anmelders troværdighed typisk ikke umiddelbart kan bedømmes, og at anmeldelsen kan være motiveret af andet end et ønske om, at gældende regler bliver overholdt, taler med vægt imod, at anonyme oplysninger uden videre tillægges bevismæssig betydning. Anonyme anmeldelser vil derimod kunne benyttes som anledning til overvejelser om, hvorvidt der i det hele taget bør indledes en sag."

⁶ FOB 2023-21: Indhentelse og videregivelse af oplysninger om ægtefælles formue ved afslag på ældre-check til pensionist (ombudsmanden.dk).

⁷ FOB 2013-4: Tilbagebetaling af sociale ydelser (ombudsmanden.dk).

Officialprincippet er ikke lovfæstet, men er udtryk for en almindelig retsgrund-sætning. Princippet hører til de såkaldte garantiforskrifter, og hvis en sag er util-strækkeligt oplyst, kan det betyde, at afgørelsen må tilsidesættes som ugyldig.

Officialprincippet gælder i øvrigt ikke kun i sager, hvor Skatteforvaltningen skal træffe en afgørelse, men skal ud fra almindelige principper om saglig forvaltning også iagttages i forbindelse med faktisk forvaltningsvirksomhed.⁸

3.2. Databeskyttelseslovgivningen

Databeskyttelseslovgivningen opstiller visse rammer for Skatteforvaltningens indsamling og behandling af personoplysninger.

Formålet med databeskyttelsesforordningen er at beskytte behandlingen af op-lysninger om fysiske personer, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 1, mens formålet med databeskyttelsesloven er at supplere og gennemføre databeskyt-telsesforordningen, jf. databeskyttelseslovens § 1.

Personoplysninger er alle oplysninger, der vedrører en identificeret eller identifi-cerbar fysisk person.

Databeskyttelsesforordningen opdeler personoplysninger i tre typer. Dette skyl-des, at der gælder forskellige betingelser og procedurer for behandling af de for-skellige typer af personoplysninger.⁹

De tre typer er:

- *Personoplysninger (ikke-følsomme oplysninger)*
Personoplysninger omfatter alle oplysninger, der ikke er klassificeret som særlige kategorier af oplysninger (følsomme personoplysninger). Det kan fx være identifikationsoplysninger som navn, adresse, alder og uddannelse. Det omfatter også oplysninger om økonomiske forhold og sociale problemer. Per-sonoplysninger kan også være oplysninger om virksomheder, hvis der er tale om enkeltmandsvirksomheder eller aktionærer i et selskab.
- *Særlige kategorier af personoplysninger (følsomme oplysninger)*
Følsomme personoplysninger er udtrykkeligt afgrænset i databeskyttelsesfor-ordningen, og adgangen til at behandle sådanne oplysninger er snævrere end ved almindelige personoplysninger.

Følsomme oplysninger er oplysninger om:

- Race og etnisk oprindelse
- Politisk overbevisning
- Religiøs eller filosofisk overbevisning
- Fagforeningsmæssige tilhørsforhold
- Genetiske data

⁸ Se Folketingets Ombudsmands Myndighedsguide – overblik #8 om [officialprincippet](#), afsnit 2. Hvad er offi-cialprincippet? ([ombudsmanden.dk](#)).

⁹ Se fx Datatilsynets hjemmeside om [grundlæggende begreber](#) ([datatilsynet.dk](#)) og [Skatteforvaltningens privatlivspolitik](#) ([skat.dk](#)).

- Biometriske data med henblik på entydig identifikation
- Helbredsoplysninger
- Seksuelle forhold eller seksuel orientering.

Kun de oplysninger, der er nævnt ovenfor, er følsomme personoplysninger.

- *Oplysninger om straffedomme og lovovertrædelser eller tilknyttede sikkerhedsforanstaltninger.*

Der skal anlægges en ganske vid forståelse af begrebet strafbare forhold. Begrebet omfatter således ikke kun oplysninger om overtrædelse af lovgivning, uden at det har udløst eller kan udløse et egentligt strafansvar, men også eventuelle andre sanktioner, som fx rettighedsfrakendelse.

3.2.1. Lovlig behandling af personoplysninger

Når Skatteforvaltningen behandler personoplysninger om en skatteyder, er behandlingen kun lovlig, hvis forvaltningen har hjemmel hertil i databeskyttelseslovgivningen.

Skatteforvaltningens behandling af personoplysninger er baseret på databeskyttelsesforordningen, databeskyttelsesloven og særlovgivning.¹⁰

I de fleste tilfælde vil Skatteforvaltningen have hjemmel til at behandle personoplysninger i databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra c og e.

Det følger således af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra c, at det er lovligt at behandle personoplysninger, hvis det er nødvendigt for at overholde en retlig forpligtelse.

Ifølge databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e, er det lovligt at behandle personoplysninger, hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelsen af en opgave i samfundets interesse eller som led i offentlig myndighedsudøvelse.

Når Skatteforvaltningen behandler følsomme personoplysninger om en borger, vil det som udgangspunkt ske med hjemmel i databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 2, litra f, hvis behandlingen er nødvendig for, at et retskrav kan fastlægges, gøres gældende eller forsvares.

Behandlingen kan også være baseret på databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 2, litra e, hvis borgeren tydeligvis selv har offentliggjort oplysningerne.

Om offentliggørelse af oplysninger fremgår følgende af den kommenterede databeskyttelsesforordning:

”Offentliggørelse i bestemmelsens forstand foreligger, hvis oplysningerne er bragt til kundskab hos en bredere kreds af personer. Dette vil f.eks. være tilfældet, hvis oplysningerne viderebringes gennem tv, aviser og lignende landsdækkende medier, eller hvis det sker via internettet, f.eks. på sociale netværk, såsom Facebook, Twitter og YouTube. Også andre former for

¹⁰ Se Skatteforvaltningens [privatlivspolitik](#) om behandlingen af personoplysninger samt [Generelt om Skat-testyrelsens behandling af personoplysninger \(skat.dk\)](#).

videregivelse af oplysninger vil kunne anses for offentliggørelse i bestemmelsens forstand. Er den kreds, som får kendskab til oplysningerne, lukket, er oplysningerne ikke offentliggjort. Man kan i det lys rejse det spørgsmål, om der er tale om offentliggørelse, når en person gør en oplysning kendt for en afgrænset, men meget stor vennekreds på Facebook. Sådanne oplysninger vil af »vennerne« ofte blive opfattet som offentliggjort, og disse vil formentlig betragte det som naturligt, at oplysningerne frit kan benyttes. Om der i forhold til sociale netværk mv. er tale om offentliggørelse af oplysninger i artikel 9, stk. 2, litra e's forstand må antages navnlig at bero på, om der er tale om et forum, hvor der gives oplysninger til en reel vennekreds, eller om et forum, som enhver, der måtte ønske det, kan få adgang til, uanset om man er den pågældendes ven eller ej. I det sidstnævnte tilfælde taler meget for at anse oplysningerne for offentliggjort, mens dette formentlig ikke vil være tilfældet i den førstnævnte situation.”

.....

Det er en betingelse for at anvende artikel 9, stk. 2, litra e, at oplysningerne er offentliggjort på den registreredes foranledning. Oplysninger, som andre, f.eks. pressen, af egen drift har offentliggjort, er derfor ikke omfattet.”¹¹

Behandling af følsomme oplysninger vil desuden kun kunne ske, hvis der samtidig er hjemmel til behandlingen i databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra c eller e. Det vil sige, at det også er et krav, at behandlingen enten er nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse for Skatteforvaltningen, eller at behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse eller som led i den offentlige myndighedsudøvelse, som forvaltningen har fået pålagt.

Når Skatteforvaltningen behandler oplysninger om strafbare forhold, er behandlingen baseret på databeskyttelseslovens § 8.

Ifølge denne bestemmelse må en myndighed kun behandle oplysninger om strafbare forhold, hvis det er nødvendigt for varetagelsen af myndighedens opgaver.

3.2.2. Principper for behandling af personoplysninger

Når Skatteforvaltningen behandler personoplysninger, indeholder databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, en række grundlæggende krav, som altid skal opfyldes.

Det betyder bl.a., at personoplysninger skal være tilstrækkelige, relevante og begrænset til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de behandles (dataminimering).

Dvs. behandling, herunder opbevaring, af oplysninger, skal begrænses til det, der er nødvendigt for at opfylde de formål, som Skatteforvaltningen er berettiget til at forfølge. Skatteforvaltningens behandling af personoplysninger er således undergivet et proportionalitetsprincip.

¹¹ Kristian Korfits Nielsen og Anders Lotterup, Databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven med kommentarer, 1. udg. (2020), side 432f.

Det kan næppe antages, at Skatteforvaltningen i forbindelse med konkret sagsbehandling har pligt til at gennemgå relevansen og nødvendigheden af hver enkelt oplysning i sagen. Skatteforvaltningen har således en vis margin for, hvornår en sags oplysninger kan anses for relevante og nødvendige. Det vil dog ikke være tilladt at efterspørge personoplysninger, som ikke tjener noget sagligt formål.¹²

Registrering af lokaliseringsdata

Datatilsynet har i en afgørelse taget stilling til, om TDC A/S' behandling af oplysninger om en kunde i forbindelse med selskabets registrering af trafik- og lokaliseringsdata var i strid med databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra c.

Det fremgår af sagen, at TDC ifølge logningsbekendtgørelsen skal registrere lokaliseringsdata i relation til MMS-kommunikation. TDC havde imidlertid registreret lokaliseringsdata for al kundens mobildatatrafik, idet den tekniske opbygning af selskabets mobilnet ikke gjorde det muligt alene at registrere lokaliseringsdata for kundens MMS-kommunikation.

Datatilsynet fandt, at TDC's behandling af personoplysninger, som selskabet ikke havde været forpligtet til at registrere efter logningsbekendtgørelsen, var sket i strid med databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra c.

Datatilsynet lagde særligt vægt på, at langt størstedelen af de oplysninger, som selskabet havde registreret om kunden, ikke havde været nødvendige for at overholde selskabets forpligtelser efter logningsbekendtgørelsen.

Endvidere lagde Datatilsynet vægt på, at oplysningerne alene blev registreret på grund af TDC's mobilnets opbygning, og at TDC selv havde oplyst, at selskabet ikke havde et formål med at registrere de pågældende, overskydende oplysninger. Det var i den forbindelse Datatilsynets vurdering, at opbygningen af TDC's it-system ikke kunne begrunde manglende overholdelse af databeskyttelsesreglerne, ligesom eventuelle omkostninger forbundet med at etablere nye systemer, der gør det muligt alene at registrere de nødvendige oplysninger, heller ikke kunne begrunde en manglende overholdelse af databeskyttelsesreglerne.¹³

3.2.3. Oplysningspligt, hvis oplysningerne ikke er indsamlet hos den registrerede

I de tilfælde, hvor oplysningerne ikke indsamles hos den registrerede, skal Skatteforvaltningen overveje, om den har oplysningspligt over for den registrerede, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 14.

Skatteforvaltningen vil i givet fald være forpligtet til på eget initiativ at give den registrerede de nødvendige oplysninger. Oplysningspligten skal opfyldes så tidligt som muligt efter indsamlingen. Det vil normalt betyde, at Skatteforvaltningen

¹² Kristian Korfits Nielsen og Anders Lotterup, Databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven med kommentarer, 1. udg. (2020), side 330.

¹³ Afgørelse af 11. februar 2019: Datatilsynets j.nr. 2018-31-0070. Klage over TDC's registrering af trafik- og lokaliseringsdata (datatilsynet.dk).

skal give informationerne inden for 10 dage. Informationerne må under alle omstændigheder ikke gives senere end en måned efter, at Skatteforvaltningen har indsamlet personoplysningerne.

3.3. Forvaltningsloven

En offentligt ansat må ikke skaffe sig fortrolige oplysninger, som ikke er af betydning for udførelsen af den pågældendes opgaver, jf. forvaltningslovens § 32.¹⁴

Bestemmelsen præciserer således, at offentligt ansatte ikke må skaffe sig fortrolige oplysninger, som ikke har betydning for det arbejde, de udfører. Det omfatter både oplysninger, som indhentes fra andre myndigheder, fra parten eller fra myndighedens egne systemer.

Bestemmelsen sætter herved en grænse for, hvilke oplysninger der må indhentes i forbindelse med Skatteforvaltningens sagsoplysning.

3.4. Sandhedspligten

Finansministeriet har udgivet Kodex VII, som beskriver de syv centrale pligter, som embedsmænd skal efterleve. En af disse pligter er sandhedspligten.¹⁵

Ifølge sandhedspligten må en embedsmand ikke selv videregive – eller medvirke til at videregive – oplysninger, som er urigtige eller i sammenhængen er vildledende. Desuden må embedsmænd ikke fortie oplysninger, der er væsentlige.

Sandhedspligten gælder både i forhold til andre medarbejdere i myndigheden og i forhold til alle uden for myndigheden, fx andre myndigheder, borgere og virksomheder.

Folketingets Ombudsmand har i en sag om det daværende SKATs indsamling af oplysninger via Facebook forholdt sig til betydningen af sandhedspligten, jf. afsnit 3.7.

3.5. Notatpligten

Skatteforvaltningens medarbejdere har pligt til at notere de oplysninger, som er af betydning for afgørelsen af den pågældende sag, hvis disse oplysninger ikke i øvrigt fremgår af sagens dokumenter. Dette følger af offentlighedslovens § 13, stk. 1.¹⁶

Herudover skal Skatteforvaltningens medarbejdere i afgørelsessager snarest muligt tage notat om væsentlige sagsekspeditionsskridt, der ikke i øvrigt fremgår af sagens dokumenter, jf. offentlighedslovens § 13, stk. 2.

¹⁴ Lovbekendtgørelse nr. 433 af 22. april 2014 (retsinformation.dk).

¹⁵ Kodex VII - de syv centrale pligter (medst.dk).

¹⁶ Lovbekendtgørelse nr. 145 af 24. februar 2020 (retsinformation.dk).

Formålet med notatpligten er bl.a., at det efterfølgende kan klarlægges, hvad der er sket i en sag (dokumentationshensyn), ligesom den giver mulighed for en effektiv kontrol med, om Skatteforvaltningen har handlet korrekt (kontrollhensyn).

De oplysninger, som skal noteres i medfør af offentlighedslovens § 13, stk. 1, er oplysninger om en sags faktiske grundlag og eksterne faglige vurderinger, og pligten omfatter både oplysninger, som er modtaget mundtligt eller på anden måde, fx ved søgning på internettet. Skatteforvaltningen skal i den forbindelse også gøre notat om, hvorfra modtagne oplysninger stammer.

Noteringerne skal foretages snarest muligt efter, at Skatteforvaltningen har fået kendskab til oplysningerne, og skal journaliseres på den sag, som oplysningerne vedrører.¹⁷

3.6. Journaliseringspligten

Det følger af offentlighedslovens § 15, stk. 1, at dokumenter, der er modtaget eller afsendt af en offentlig myndighed som led i administrativ sagsbehandling, skal journaliseres, i det omfang dokumentet har betydning for en sag eller sagsbehandlingen i øvrigt. Det samme gælder interne dokumenter, der foreligger i endelig form.

Formålet med bestemmelsen om journalisering er bl.a. at understøtte reglerne om aktindsigt. Herudover varetager pligten til at journalisere en række andre hensyn af ordensmæssig karakter. Fx sikrer journalisering, at Skatteforvaltningen i tvivlstilfælde kan dokumentere indholdet af de afgørelser, som forvaltningen træffer, og bevise at breve mv. er sendt eller modtaget. Det kan bl.a. have betydning i klage- og retssager.

Dokumentbegrebet skal forstås meget bredt og omfatter både egentlige skriftlige dokumenter vedrørende en sag og materiale, der kan sidestilles med sådanne dokumenter.¹⁸

3.7. Udtalelse fra Folketingets Ombudsmand

Folketingets Ombudsmand behandlede i 2011 en sag, hvor en borger klagede over, at det daværende SKAT i forbindelse med en kontrolsag havde indsamlet oplysninger om hende via Facebook, herunder oplysninger af mere personlig karakter.¹⁹ Oplysningerne var indsamlet ved brug af en skattemedarbejders private Facebook-profil. På indsamlingstidspunktet havde borgeren en åben Facebook-profil, hvilket indebar, at alle brugere af Facebook kunne se oplysningerne om hende.

¹⁷ Se Folketingets Ombudsmands Myndighedsguide – overblik #2 om [notatpligt](#) ([ombudsmanden.dk](#)).

¹⁸ Se Folketingets Ombudsmands myndighedsguide – overblik #7 om [journalisering](#) ([ombudsmanden.dk](#)).

¹⁹ Se [FOB 2011 15-1](#): Myndigheder må bruge oplysninger fra åbne Facebook-profiler ([ombudsmanden.dk](#)).

Ombudsmanden udtalte, at de standardvilkår, Facebook har udarbejdet om brugen heraf, er aftalevilkår, der regulerer det privatretlige forhold mellem Facebook og dets brugere. Standardvilkårene har ingen retsvirkning i forhold til myndigheder i Danmark, som er underlagt offentligretlige regler og principper. I den konkrete sag var SKAT underlagt officialprincippet og reglerne i persondataloven (nu databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven).

Herefter udtalte ombudsmanden, at hvis en person har en åben profil på Facebook, hvor alle brugere på Facebook har adgang til personens oplysninger, så er oplysningerne offentligt tilgængelige. Det samme kan være tilfældet, hvis en person har en profil med begrænset tilgængelighed, men hvor personen har et meget stort antal "venner", herunder særligt "venner" og "venners venner", som personen ikke har noget personligt kendskab til. Det vil derfor altid være en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde, om en person i realiteten offentliggør oplysninger om sig selv på Facebook. Generelt er det sådan, at jo mere tilgængelig for andre profilen og adfærden på Facebook er, jo mere taler det i retning af en egentlig offentliggørelse.

Ombudsmanden udtalte endvidere, at personoplysninger, der er offentligt tilgængelige, som udgangspunkt kan behandles af myndighederne, jf. persondatalovens § 7, stk. 2, nr. 3 (nu databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 2, litra e). Udgangspunktet om fri behandling begrænses dog af persondatalovens § 5 om god databehandlingsskik (nu databeskyttelsesforordningens artikel 5). Myndigheder må således kun behandle personoplysninger, hvis det er sagligt, og oplysningerne er relevante for sagen.

Ombudsmanden fandt ikke grundlag for at kritisere, at SKAT havde anvendt en medarbejders private profil til at indsamle oplysninger om borgeren. Medarbejderen havde nemlig ikke anvendt en falsk profil og ikke anmodet om borgerens venskab på Facebook.

Ombudsmanden forklarede uddybende, at der i almindelighed er et krav om, at offentlige myndigheder legitimerer sig/identificerer sig som offentlige myndigheder, når de henvender sig til borgere, herunder indsamler oplysninger ved henvendelse til borgerne. I den konkrete sag var det imidlertid ikke nødvendigt for SKAT at give sig til kende over for borgeren for at få oplysningerne, idet oplysningerne var tilgængelige for alle brugere af Facebook.

Ombudsmanden bemærkede desuden, at det ikke er teknisk muligt at se, hvem der har besøgt en persons Facebook-profil, hvorfor det ikke ville have gjort nogen forskel, om SKAT havde logget sig på Facebook med en medarbejders private profil eller med en officiel SKAT-profil.

Situationen havde ifølge ombudsmanden været en anden, hvis medarbejderen havde brugt en falsk profil til at indsamle oplysninger om borgeren via Facebook. Dette skyldes, at offentligt ansatte har en sandhedspligt, hvorfor det ville have været i strid med denne forpligtelse, hvis medarbejderen havde anvendt en falsk profil på Facebook til på SKATs vegne at indsamle oplysninger om borgeren.

I en efterfølgende nyhed om sagen udtalte Folketingets Ombudsmand følgende:

"SKAT snød sig ikke til oplysningerne eller lokkede kvinden i en fælde ved at foregive at være en anden (...) Situationen havde været en anden hvis

kvinden havde haft en lukket profil, og medarbejderen havde brugt en falsk profil til at blive 'ven' med hende på Facebook for at få oplysningerne. Det havde været ulovligt (...)."²⁰

4. Interne retningslinjer i Skatteforvaltningen

4.1. Skatteministeriets persondatapolitik

Siden 2018 har Skatteministeriet haft en persondatapolitik.²¹

Persondatapolitikken er gældende for alle myndigheder og styrelser i Skatteministeriets koncern, herunder Skatteforvaltningen, og danner rammen for behandling og håndtering af personoplysninger.

Det fremgår bl.a. af politikken, at alle ledere og medarbejdere har et fælles ansvar for, at de databeskyttelsesretlige regler og principper efterleves. Det betyder, at der skal være hjemmel til at behandle personoplysninger, ligesom behandlingen af personoplysninger skal være i overensstemmelse med principperne i databeskyttelsesforordningens artikel 5.

4.2. Informationssikkerhedshåndbogen

Som medarbejder i Skatteforvaltningen kan man i Informationssikkerhedshåndbogen læse om, hvordan man skal beskytte it-systemer og oplysninger.

Af håndbogen fremgår det bl.a., at man som medarbejder gerne må bruge internettet til at søge information, herunder research. Ligeledes fremgår det, at man ikke må søge efter, indhente eller behandle oplysninger, som ikke er nødvendige for ens arbejdsopgaver. Dette også selv om man har adgang til de pågældende oplysninger.²²

4.3. Skatteforvaltningens retningslinjer for brug af Facebook

Ultimo 2018 udsendte Udviklings- og Forenklingsstyrelsen en intern meddelelse om, at der grundet en udtalelse fra Folketingets Ombudsmand var udarbejdet retningslinjer vedrørende det daværende SKATs anvendelse af oplysninger

²⁰ Nyhed af 14. november 2011 "[Myndigheder må tjekke Facebook-profiler](#)" offentliggjort på Folketingets Ombudsmands hjemmeside ([ombudsmanden.dk](#)).

²¹ Skatteministeriets persondatapolitik trådte i kraft den 1. juli 2018 og er senest revideret den 13. oktober 2022.

²² Skatteministeriets informationssikkerhedshåndbog - afsnittene om "Indsamling og opbevaring" og "Brug af internettet". Informationssikkerhedshåndbogen er senest opdateret i april 2023.

indhentet fra Facebook og andre sociale medier.²³ Det fremgår af meddelelsen, at disse retningslinjer fortsat vurderes at være gældende efter ikrafttrædelsen af databeskyttelsesforordningen.

Videre fremgår det af retningslinjerne:

”SKAT kan i begrænset omfang indhente oplysninger, til brug for kontrol, inddrivelse og anden sagsbehandling, fra sociale medier såsom Facebook.

Det forudsætter, at følgende betingelser er opfyldt:

- *Den konkrete sag har et sådant omfang og en sådan karakter, at supplerende informationsindhentning ved brug af Facebook eller andre sociale medier er relevant.*
- *De oplysninger, der søges, kan ses af alle eller et meget stort antal brugere, da de kan sidestilles med at være offentligt tilgængelige oplysninger (det kræver en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde, om personer med rigtig mange ’venner’ og ’venners venner’ på Facebook i realiteten offentliggør oplysninger om sig selv).*
- *Indhentelse af oplysninger sker uden brug af falsk profil, ligesom det ikke må ske på baggrund af konkret anmodning om venskab fra en medarbejder i SKAT.”*

5. Opsummering af de retlige rammers betydning

5.1. Indsamling og behandling af offentligt tilgængelige oplysninger i konkrete sager

Medarbejderne i Skatteforvaltningen skal – udover at sikre sig, at der er tale om offentligt tilgængelige oplysninger – vurdere, om indsamlingen af oplysninger er nødvendig for at træffe en materielt lovlig og korrekt afgørelse. Der må således ikke indhentes oplysninger, som ikke er relevante for afgørelsen. Dette følger af officialprincippet og databeskyttelsesreglerne.

Når Skatteforvaltningen indsamler offentligt tilgængelige oplysninger til brug i en konkret sag, er det således væsentligt, at forvaltningen sikrer sig, at der alene indsamles oplysninger, som er nødvendige og relevante for den konkrete sag.

Det er ikke muligt at svare generelt på, hvor langt Skatteforvaltningen må gå for at oplyse en sag. Det vil således være en konkret vurdering i den enkelte sag.

I den forbindelse kan det ske, at Skatteforvaltningen indsamler oplysninger, som det efterfølgende viser sig, ikke var nødvendige for sagens afgørelse. Dette kan være berettiget, hvis der er indsamlet oplysninger, som tydeligt var af betydning

²³ Koncernfælles meddelelse af 5. december 2018 om ”Anvendelse af oplysninger fra Facebook og andre sociale medier”.

for afgørelsen, ligesom Skatteforvaltningen i afgørelsessager har en vis margin for, hvornår det er relevant at indsamle og behandle oplysninger.

Når Skatteforvaltningen indsamler offentligt tilgængelige oplysninger, skal sandhedspigten overholdes. Det betyder, at medarbejdere i Skatteforvaltningen ikke må videregive oplysninger, der er urigtige eller vildledende, ligesom de ikke må fortie væsentlige oplysninger.

Det vil således ikke være tilladt at anvende en falsk profil på Facebook til at indsamle oplysninger om en skatteyder.

I forbindelse med Folketingets Ombudsmands behandling af sagen om brug af oplysninger fra åbne Facebook-profiler udtalte han således, at han ikke kunne kritisere, at Skatteforvaltningen havde anvendt en medarbejders private Facebook-profil til at indsamle oplysningerne, fordi medarbejderen ikke anvendte en falsk profil og ikke anmodede skatteyderen om venskab på Facebook.

Ligeledes fremgår det af en efterfølgende nyhed om sagen, at *"SKAT snød sig ikke til oplysningerne eller lokkede kvinden i en fælde ved at foregive at være en anden (...) Situationen havde været en anden hvis kvinden havde haft en lukket profil, og medarbejderen havde brugt en falsk profil til at blive 'ven' med hende på Facebook for at få oplysningerne. Det havde været ulovligt (...)".*

Ovenstående er også afspejlet i de overordnede retningslinjer for Skatteforvaltningens anvendelse af oplysninger indhentet via Facebook. Her er det desuden præciseret, at indsamlingen af oplysninger ikke må ske på baggrund af en konkret anmodning om venskab fra en medarbejder i Skatteforvaltningen.

Medarbejderne i Skatteforvaltningen skal i øvrigt sørge for at gøre notat om oplysninger, som er indsamlet fra internettet, hvis de vurderes at være af betydning for sagens afgørelse. Der kan således være tale om oplysninger, som Skatteforvaltningen bliver bekendt med under sagens behandling, men som ikke indgår i et dokument, fx oplysninger fra Google Maps. Det bør desuden også noteres, hvorfra den pågældende oplysning stammer.

Ligeledes skal Skatteforvaltningens medarbejdere huske at journalisere dokumenter, der er indsamlet fra internettet, hvis de er af betydning for sagen eller sagsbehandlingen, fx et årsregnskab indsamlet fra Det Centrale Virksomhedsregister (CVR) eller et screendump fra en side på et socialt medie.

5.2. Brug af offentligt tilgængelige oplysninger i konkrete sager

Når de relevante oplysninger er indsamlet, vil der typisk ske en form for behandling og analyse heraf. Nogle oplysninger kan umiddelbart indgå i oplysningen af sagen, fx et årsregnskab indsamlet fra Det Centrale Virksomhedsregister (CVR), mens andre oplysninger skal behandles yderligere, fx ved at tegne en tidslinje eller identificere mønstre.

I den forbindelse er det vigtigt, at medarbejderne i Skatteforvaltningen er opmærksomme på oplysningernes pålidelighed. Skatteforvaltningen må således ikke ukritisk lade alle typer offentligt tilgængelige oplysninger indgå i en sag. Der

vil eksempelvis være stor forskel på kvaliteten af oplysninger, der er indhentet fra et offentligt register, og oplysninger, der er indhentet fra sociale medier.

Desuden fremgår det af ombudsmandspraksis, at anonyme oplysninger, eller oplysninger som af anden grund ikke kan kontrolleres af myndighederne, kun kan indgå i grundlaget for en afgørelse, hvis oplysningerne kan efterprøves.

Brug af Google Maps

Borger- og retssikkerhedschefen har behandlet en indsigelse over sagsbehandlingen²⁴, hvor Skattestyrelsen i forbindelse med en kontrolsag havde beskrevet en ejendom som "en almindelig boligblok". Skattestyrelsen forklarede, at der var foretaget en søgning på Google Maps, hvor det var muligt at se et luftfoto af ejendommen, som mest af alt lignede en boligblok. Skattestyrelsen var samtidig i besiddelse af andre oplysninger, hvor det fremgik, at der var kontorlokaler i ejendommen.

På den baggrund konkluderede Borger- og retssikkerhedschefen, at der var tvivl om karakteren af den pågældende ejendom, hvilket Skattestyrelsen burde have forsøgt at afklare. Hvis der herefter fortsat var tvivl om karakteren af ejendommen, burde Skattestyrelsen have anført dette.

Det kan også være af betydning, hvor stor vægt Skatteforvaltningen lægger på de indhentede oplysninger. Jo vigtigere oplysningerne er for afgørelsen, desto vigtigere er det, at oplysningerne er korrekte.

Endelig kan det være af betydning, hvor indgribende afgørelsen er for borgeren. Jo mere indgribende afgørelsen er, jo større krav stilles der til sikkerheden for, at oplysningerne er rigtige.

6. Borger- og retssikkerhedschefens anbefalinger

Skatteforvaltningens indsamling, behandling og brug af offentligt tilgængelige oplysninger i konkrete sager er som nævnt ikke underlagt særskilt regulering, men finder sted inden for rammerne af den lovgivning og de retlige principper, som i øvrigt regulerer Skatteforvaltningens opgavevaretagelse.

Det betyder som udgangspunkt, at offentligt tilgængelige oplysninger kan indsamles af Skatteforvaltningen, hvis oplysningerne er nødvendige og relevante for at kunne træffe afgørelse i en sag.

Borger- og retssikkerhedschefen har i dette notat beskrevet nogle af de muligheder, Skatteforvaltningen har for at indsamle offentligt tilgængelige oplysninger til brug for behandlingen af konkrete sager. Det kan omfatte situationer, hvor den enkelte sagsbehandler i relevant omfang indsamler oplysninger fra almindeligt tilgængelige registre, hjemmesider, sociale medier mv. Det kan også omfatte

²⁴ Indsigelser over Skatteforvaltningens behandling af spørgsmål, som ikke er afgørelser, jf. [SKM 2018.349.SKTST](#) ([skat.dk/afgørelser](#)).

situationer, hvor særligt uddannede medarbejdere indsamler oplysninger på vegne af sagsbehandleren, fx hvor indsamlingen af oplysninger kræver adgang til registre, databaser mv., som ikke er almindeligt tilgængelige, eller kræver uddannelse i særlige udsøgningsmetoder mv.

De teknologiske muligheder er mangfoldige, hvorfor Borger- og retssikkerhedschefen anbefaler, at man i Skatteforvaltningen danner sig et overblik over de metoder, der anvendes til at indsamle offentligt tilgængelige oplysninger til brug for behandlingen af konkrete sager. På denne baggrund kan Skatteforvaltningen vurdere metoderne, herunder om de oplysninger, der bliver indsamlet, kan siges at være offentligt tilgængelige enten generelt eller efter en konkret vurdering, og om sandhedspligten bliver overholdt i forbindelse med indsamlingen.

På grund af den teknologiske udvikling anbefaler Borger- og retssikkerhedschefen ligeledes, at Skatteforvaltningen kontinuerligt opdaterer overblikket over metoder til indsamling af offentligt tilgængelige oplysninger, så der løbende sker en vurdering af nye metoder og typer af oplysninger.

Endelig anbefaler Borger- og retssikkerhedschefen, at man i Skatteforvaltningen overvejer, om der er behov for at udarbejde yderligere retningslinjer eller vejledninger for brugen af (nogle af) metoderne til indsamling af offentligt tilgængelige oplysninger. Det kan både være tværgående og på styrelses-, område-, afdelings- eller kontorniveau.

Interne retningslinjer eller vejledninger kan bruges, hvis der er behov for – gennem forklaringer og eksempler – at gøre reglerne på et givent område mere håndgribelige for den enkelte medarbejder i praksis. Sådanne retningslinjer eller vejledninger vil derfor kunne være medvirkende til at understøtte medarbejderne i, hvordan de skal forholde sig i bestemte sammenhænge, og samtidig støtte medarbejderne i, hvordan en opgave nærmere skal udføres.

På dette område kunne det eksempelvis være relevant at orientere medarbejderne om særlige forhold, de skal være opmærksomme på i forhold til at vurdere, om oplysninger er offentligt tilgængelige, om der skal anvendes bestemte fremgangsmåder for at sikre, at sandhedspligten bliver overholdt, om der er særlige udfordringer med pålideligheden af bestemte typer af oplysninger, og hvem der har ansvaret for de indsamlede oplysninger – især i de situationer, hvor oplysningerne ikke indsamles af sagsbehandleren selv.